

[Lone Dybkjær]

Man kan jo altid gå ind for nogle flere arkitektkonkurrencer, og man kan altid gøre noget mere kvalificeret på områderne, og man kan, som én sagde, altid gå ind for forbedringer f.eks. af arkitektuddannelsen, og det kan der givetvis være god basis for.

Men hvis dette forslag betyder, at Det Konservative Folkeparti nu er villig til at bryde nogle normer på det arkitektoniske område, synes jeg som sagt, at det er flot, for jeg tror, vi er nødt til at sige, at også det offentlige er ind i billedet dér, hvor der virkelig investeres penge i arkitektur og nye bygninger, og derfor er det vigtigt, at det offentlige tør gøre nogle ting, for jeg synes også, at vi stiltfærdigt må sige, at det jo ikke har været normen, at vi som politikere så ville bakke det op, så det kræver også noget af os.

Man kan tænke på, hvilken debat de mere utraditionelle bygninger eller kunstværker har skabt, og hvad det kræver af politikerne, at de rent faktisk står bag det.

Med disse ord vil jeg sige, at jeg synes, det bør indgå i kulturministerens videre tænkning på dette område, og jeg vil – selv om jeg har set, at ordføreren har meldt sig – fortsat tro på, at forslaget er udtryk for, at De Konservative er villige til at bryde nogle normer og nogle barrierer.

(Kort bemærkning).

H.P. Clausen (KF):

Jeg tror, at fru Lone Dybkjær har en noget snæver fornemmelse af, hvad konservatisme er, og lægger for megen ideologi ind fra sin egen synsvinkel i, hvad konservatisme efter hendes mening egentlig burde være, i det foreliggende beslutningsforslag.

Det er jo ikke et beslutningsforslag, der f.eks. siger, at nu skal det offentlige begynde at bygge for en hel masse penge. Nej, vi tager vores udgangspunkt i det konkrete, at det offentlige er en af de store bygherrer, og at de offentlige bygninger træder tydeligt frem i landskabet og bybillederne og derfor skal have en kvalitet, som gør dem til gode forbilleder for andre. Det væsentlige i dette forslag er, som kulturministeren var inde på, at det ikke alene skal tænkes og ses i forhold til arkitekter, til byggeindustrien og til byggesektoren, men i høj grad også skal ses i forhold til mennesket og dets krav om at kunne leve i smukke rum

både ude og inde. Det er det, vi peger på, og det kan godt være utraditionelt – De Konservative kan godt være utraditionelle.

Det, det drejer sig om, er at få kvalitet ind i byggeriet efter en lang periode, som har været præget af en industrialisering, som endda ikke har været så slem hos os som så mange andre steder; jeg tænker på svenske byer, der er lagt øde, men hr. Søren Hansen gav et godt eksempel på, at vi også har det her i Danmark.

Det er det, vi har peget på. Det er det, der er grundlaget for det, vi har lagt frem, og det kan man så kalde konservativt eller ikke konservativt. Det er i hvert fald fornuftigt. Det er i hvert fald et udgangspunkt for en måde at skærpe kvalitetsbevidstheden på byggeområdet og dermed sikre os bedre og smukkere rum – smukkere livsvilkår. Det er grundlaget for forslaget.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

For det første skal jeg beklage, at jeg kaldte hr. H.P. Clausen for ordfører for forslagsstillerne. Det var forkert af mig. Det kan jeg godt se.

Det andet, jeg vil sige, er, at når jeg havde den opfattelse af Det Konservative Folkepartis tankegang, er det baseret på en lang erfaring i samarbejdet med De Konservative.

Men når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at jeg er enig med forslagsstillerne i, at det offentlige er ganske dominerende. Jeg er også enig i nogle af de rædselseksemples, der har været på byggeri, som man udmærket kunne anvende, men hvis man kigger på, hvad det er for rum, mennesker skal bo i, være i, er det meget ofte de private rum, og jeg hører også til dem, der mener, at det kunne være ønskværdigt med en rigere parcelhuskultur end den, vi har haft, men den er dog etableret af private bygherrer med private investeringer af private virksomheder. Jeg skal da ikke sige, at det ikke kan gøres bedre; jeg er bare stadig væk lidt forbløffet over, at De Konservative lægger så megen vægt på, at det offentlige nu skal ind i det, og bruger de eksempler, de bruger.

Men igen: Jeg vil gerne tage det positivt, og jeg synes, at det er fint, hvis dette her er et signal til kulturministeren om, at kulturministeren kan regne med De Konservative i den videre diskussion om arkitekturpolitikken, så-